

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/1054/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712211262
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712211262.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 1, B. proti odporcom: II/ MUDr. A. F., bytom F. XX, I., D./ M. N., bytom A., Q D XXX F. T. M., J. , Q. a IV/ T. B., bytom X. XXX, všetci zastúpení JUDr. L. L., advokátom spol. s.r.o., AK V. XXX/X, X. B., v konaní o určenie vlastníctva, o odvolaní odporcov II/, III/ a IV/ proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. novembra 2013, č.k.8C/102/2012-121, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v d r z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením nepriznal odporcom náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesením č.k. 8C/102/2012-93 zo dňa 27.3.2013 zastavil konanie pre späťvzatie návrhu a priznal podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania odporcom. Proti výroku o povinnosti nahradiť trovy konania odporcom podala navrhovateľka odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 4Co/390/2013-117 zo dňa 17.9.2013 o odvolaní navrhovateľky rozhodol tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. S poukazom na vyslovený záver krajského súdu pristúpil súd prvého stupňa k ustáleniu okruhu účastníkov konania, pričom zároveň vyzval právneho zástupcu odporcov, aby predložil plnomocenstvo od odporkyne III/. Súd prvého stupňa pri posudzovaní okruhu účastníkov konania vychádzal z toho, že pôvodne žalovaná odporkyňa I/ zomrela ešte pred tým, ako bol podaný návrh v tejto veci, a preto je nesporné, že súd nesprávne, bez toho, aby bol podaný návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania, konal namiesto pôvodne odporkyne I/ M. s jej právnym nástupcom. Súd prvého stupňa preto nemohol pokračovať v konaní proti nej pre neodstrániteľnú prekážku konania a konať s jej právnym nástupcom by bolo možné, len pokiaľ by pôvodne žalovaná odporkyňa I/ zomrela v priebehu konania, teda po podaní návrhu. Taktiež nebol daný právny dôvod na pokračovanie v konaní s jej právnym nástupcom, pretože nebol podaný návrh na pristúpenie X. B. do konania na strane odporcov ako odporcu I/. Keďže v spise absentoval návrh na pristúpenie právneho nástupcu pôvodne žalovanej odporkyne I/ do konania a proti nej súd konanie zastavil uznesením č.k. 8C/102/2012-120 zo dňa 06.11.2013, odporcami v konaní zostali už len pôvodne žalovaní odporcovia 2/-4/, ktorých preukázateľne zastupoval v konaní splnomocnený advokát s tým, že do spisu bolo JUDr. L. dňa 15.10.2013 predložené splnomocnenie na zastupovanie aj odporkyne 3/, ktoré je datované dňom 23.11.2012. Pred tým, ako súd prvého stupňa opätovne rozhodol o trovách konania, najskôr posúdil, či u navrhovateľky sú splnené predpoklady pre použitie § 150 O.s.p., a dospel k záveru, že na strane navrhovateľky existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú nepriznať odporcom náhradu trov konania, a to podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd prvého stupňa videl v tom, že navrhovateľka je narodená v roku 1927 a poberá len starobný dôchodok v minimálnej výške. Ako dôsledok slabej finančnej situácie jej bolo v tomto konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (toto oslobodenie však neznamená, že by nemohla byť zaviazaná nahradiť trovy

konania, ktoré vznikli odporcom, pokiaľ by súd neprihliadal na ďalšie vážne okolnosti odôvodňujúce použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na jej vek súd prvého stupňa bez ďalšieho šetrenia považoval tvrdenie navrhovateľky ohľadom jej zlého zdravotného stavu za reálne a pravdivé, čo predstavuje zvýšené náklady pre navrhovateľku lieky. Pokiaľ by bola navrhovateľka povinná nahradiť odporcom trovy konania, mohla by tým byť vážne existenčne ohrozená , v čom taktiež súd prvého stupňa videl dôvod hodný osobného zreteľa, pre ktorý súd úspešným odporcom náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa tiež prihliadol na skutočnosť , že prevažným dôvodom podania žaloby bol pocit krivdy ohľadom zapísaného spoluvlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech odporcov, ktoré mali patriť do spoluvlastníctva navrhovateľkiných právnych predchodcov, čo napokon bolo aj v konaní tamojšieho súdu sp. zn. 10C 8C/102/2012 preukázané.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporcovia II/ až IV/ z dôvodov § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ e/ a f/ O.s.p.. Navrhli, aby odvolací napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. V odvolaní uviedli, že v konaní o určenie vlastníctva nemohol byť nárok navrhovateľky opodstatnený z toho dôvodu, že ohľadom spoluvlastníckeho podielu po Q. L. bolo už právoplatne rozhodnuté. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo 154/2010. Vzhľadom na ďalšie konania navrhovateľka zobrala svoj návrh späť v celom rozsahu a súd konanie zastavil. Tým procesne zavinila v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. zastavenie konania, a preto nesie procesnú zodpovednosť za náhradu trov konania právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa však použil pri rozhodovaní § 150 O.s.p., dospejúc k záveru, že u navrhovateľky existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Poukázal, že navrhovateľka bola oslobodená od súdnych poplatkov a že vzhľadom na jej vek, súd bez ďalšieho šetrenia považuje tvrdenie navrhovateľky o zlom zdravotnom stave za reálne a pravdivé. Rozhodnutie súdu označili za arbitrárne bez toho, aby skúmal, či osobné a majetkové pomery pri oslobodení od súdneho poplatku alebo teraz, sú skutočne opodstatňujúce. Poukázali tiež na skutočnosť, že navrhovateľka je vlastníčkou nehnuteľností v katastrach I., okres X., X. okres X. B. a B. okres X. B. na 90 listoch vlastníctva. Navrhol, aby navrhovateľka zaplatila trovy právneho zastúpenia prvostupňového konania odporcov vo výške 382,24 Eur a trovy odvolacieho konania vo výške 63,42 Eur.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že je pravdou, že vlastní pozemky ako spoluvlastníčka, ktoré zdedila po otcovi, avšak sú to len malé čiastky. Nejedná sa o nehnuteľnosti výraznejšej hodnoty. Nemá vyšší príjem ako uviedla v Tlačive pre dokladovanie pomerov účastníkov konania zo dňa 03.10.2012. Z pozemkov kat. územie X. nepoberá dividendy, tieto neobrába a platí len daň, rovnako za pozemky v kat. území I. - L. nepoberá dividendy, platí len daň a neobrába ich. Nie je možné ich predať, rovnako aj pozemky v kat. území Q. sú nepredajné. X. v kat. území B. obhospodaruje Združenie lesomajiteľov B., z čoho poberá dividendy, avšak tiež nie je možné ich predať. Daň z nich neplatí, pretože je vypočítaná menej ako 3 Eur. K odvolaniu priložila navrhovateľka fotokópiu poštovej zloženky, ktorou v roku 2013 obdržala od Združenia lesomajiteľov B. vyplatenie podielov za rok 2012 vo výške 119 Eur a fotokópiu platobného výmeru zo dňa 03.06.2009, ktorým jej bola vyrubená daň z nehnuteľností vo výške 4,90 Eur z ornej pôdy, trvalých trávnatých porastov, záhrad a zastavaných plôch a nádvorí.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patrí, to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Súd v konaní rozhoduje o náhrade trov konania medzi účastníkmi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. so zreteľom na plný úspech toho ktorého účastníka v konaní . Toto zákonné ustanovenie vyjadruje

zásadu zodpovednosti za výsledok konania , čo znamená, že účastník, ktorý mal v konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania proti účastníkovi , ktorý vo veci úspech nemal.

Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je § 150 O.s.p., ktorý umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkovi, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania , túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada jednak k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku, k postoju účastníkov v priebehu konania a pod. Rozhodnutie o náhrade nákladov sa nemá javiť ako tvrdosť voči účastníkom a nemá odporovať dobrým mravom. Úvaha súdu o tom, že či sa jedná o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vždy vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Súd musí svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodniť.

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že navrhovateľa sa návrhom podaným na súd prvého stupňa 21.09.2012 domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti KN-E č. XXXXX, lesné pozemky o výmere XXX XXX m², k.ú. X., zapísané na LV č. XXXX tak, že z polovice bude zapísaná ako vlastníčka navrhovateľka a v druhej polovici bude zapísaný ako vlastník Q. L.. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15.10.2012, č.k. 8C/102/2012-36 bolo navrhovateľke v konaní priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 06.11.2012. V priebehu konania požiadala navrhovateľka o pripustenie zmeny návrhu. Skôr, ako súd prvého stupňa pripustil zmenu návrhu, navrhovateľka dňa 27.03.2013 zobrala svoj návrh späť a žiadala konanie zastaviť. Uznesením zo dňa 27.03.2013, č.k. 8C/102/2012-93 Okresný súd Považská Bystrica konanie zastavil a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcom I/ - IV/ trovy konania vo výške 496,94 Eur. V tomto uznesení bol na mieste pôvodnej odporkyne I/ M. B., označený ako odporca I/ X. B.. Toto uznesenie v časti o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňom 21.05.2013. V zostávajúcej časti o trovách konania podala odvolanie navrhovateľka. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec v napadnutej časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie s tým, aby sa súd prvého stupňa vysporiadal s označením odporcov vzhľadom na úmrtie pôvodnej odporkyne I/ M. B., ktorá zomrela ešte XX.XX.XXXX (t.j. ešte pred podaním návrhu) a po ustálení okruhu účastníkov a rozhodnutí veci vyhodnotil pri rozhodovaní o trovách konania, či u navrhovateľky nie sú splnené predpoklady pre použitie §150 O.s.p.. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 06.11.2013, č.k. 8C/102/2012-120 konanie proti odporkyni I/ zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Ďalším uznesením zo dňa 06.11.2013, č.k. 8C/102/2012-121 rozhodol, že odporcom II/ až IV/ náhradu trov konania s poukazom na § 150 O.s.p. nepriznal.

V danej veci má odvolací súd ma za to, že v konaní boli dostatočne preukázané dôvody pre aplikovanie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania vecne správne. Odvolací súd konštatuje, že navrhovateľka splnila predpoklady , ktoré zákon pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. ukladá . Navrhovateľka je 86 ročnou starobnou dôchodkyňou - vdovou, ktorá poberala v roku 2012 starobný dôchodok vo výške 222,60 Eur (č.l.21). Je nesporné, že k jeho výraznejšiemu nárastu v roku 2013 nedošlo. Býva v Bratislave v byte, ktorého nie je vlastníčkou a mesačne prispieva na bývanie sumou 65,80 Eur (č.l. 26). Vzhľadom na svoj vek mesačne vynakladá na lieky cca 20 Eur. Je síce vlastníčkou pozemkov (ornej pôdy, lesných pozemkov a pod.) , avšak tieto vlastní len ako podielová spoluvlastníčka a nemá možnosť ich speňažiť. Výnosy, ktoré z nich má vo forme dividend, sú len v nepatrnej výške.

Napriek tomu, že v konaní boli odporcovia úspešní, pretože navrhovateľka zobrala svoj návrh späť, čím zavinila zastavenie konania, v prípade navrhovateľky vzhľadom na jej vek a nízky mesačný príjem vo forme starobného dôchodku, aj odvolací súd vidí opodstatnenosť použitia § 150 ods. 1 O.s.p., vzhľadom aj na okolnosti, ktoré ju viedli k uplatneniu práva na súde. Zároveň odvolací súd je toho názoru, že nepriznanie náhrady trov konania úspešným odporcom, ich majetková sféra nebude tým výrazne dotknutá.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého , účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi , ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko úspešná navrhovateľka si trovy v odvolacom konaní neuplatnila, v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. odvolací súd jej ich nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.